

ДО ЕДИН НЕПРАВОСЛАВЕН СВЕЩЕНИК, КОЙТО ПИТА: ЗАЩО БОГ НАКАЗВА ПРАВОСЛАВНА РУСИЯ?

Напълно ли сте сигурен, че сегашното страдание на руския православен народ е Божие наказание? Аз, признавам, не съм сигурен. Лесно можем да сгрешим, ако всяко страдание на отделен човек или народ смятаме за Божие наказание. Трите голготски кръста ни учат да бъдем предпазливи при оценката на нечие страдание. Нима Христовото разпятие е Божие наказание? В дългата редица на страдалците ние виждаме и пророци, и апостоли, и множество сияйни праведници. Без съмнение тяхното страдание не е било наказание от Бога. И ако са страдали заради грехове, страдали са не заради своите. Така и Онзи, Безгрешният, който е приел най-големите мъки, е бил мъчен наистина заради грехове, но не за Своите, а за греховете на целия човешки род. Страданието на Светата Русия е допуснато заради грехове, но заради чии? Това трябва да се запитате. Вие познавате отлично Светото Писание. Спомнете си как Господ изтълкувал на евреите гибелта на онези осемнадесет души, върху които паднала Силоамската кула. Той казал, че те са загинали не защото са били най-грешни и виновни от всички жители на Йерусалим, а за да се опомнят по-грешните от тях; „Не, казвам ви; но ако се не покаете, всички тъй ще загинете” (Лук. 13:5).

Нима Русия е най-грешна от всички страни, та понася най-тежки страдания? За целия свят са очевидни две неща: първо, че руският народ гори в огъня на мъките, както някога трите момци във вавилонската пещ; и второ, че материалистическите и безбожни теории, които разпалиха този огън в Русия, не са рожба на руския православен народ, а на неправославни народи. Всичко останало е тайна на Божия промисъл. Ние не можем да проникнем дълбоко в тази страшна тайна. Можем да търсим сравнение между руските страдания и страданието на праведния Йов, което и тогава, и сега е принесло и принася полза на мнозина. Можем да видим в страданието на Русия Божи знак към всички останали народи да се пазят от материализма и като теория, и като практика, и в мислите си, и на дело. През цялото минало столетие най-благородните умове на човечеството са доказвали безумието и пагубността на тези теории. Но думите им не са имали резултат. Затова е допуснат ужасът теориите да се реализират на практика. Както някога Силоамската кула се е срутила върху онези осемнадесет души, така и съвременната кула на лъжовните идеи и теории се срути върху великия руски народ. За да види човешкият род и да изтрезнее.

Но кой би се осмелил да каже, че тази съвременна кула е рухнала върху Русия, защото тя е най-грешна от всички? Аз сякаш чувам и в наши дни Христовото предупреждение: „ казвам ви, ако се не покаете, всички тъй ще загинете”, о народи и племена. Освен от това предупреждение на Господа, можем да се поучим и от опита на миналото. Нито една революция не завършва с това, с което започва. На това ни учи историята. Често онова, което революцията в началото руши и преследва, накрая тържествува и триумфира. Без съмнение това важи и за Христовата вяра, гонена-непрогонена, оплювана - неосквернена, убивана - неунищожена. Очевидно е още, че нито славянската, нито световната мисия на Русия е в онова, което сега се случва в нея, а в онова, което ще дойде след края на революцията.

Във всеки случай днешните огнени мъки на руския народ ще принесат на човечеството безмерна полза. А руският народ без съмнение ще излезе от този огън по-свят, по-силен и по-славен, отколкото е бил някога. Дори обикновеният ковач не хвърля желязото в огъня, за да го накаже, а за да направи от него нещо по-добро. Мислим и вярваме, че и Творецът не е хвърлил този велик народ в огъня на страданията, за да го накаже и убие но за да вразуми другите народи с неговия страшен пример, а него още повече да прослави пред Небето и земята.

Мир Вам и здраве от Бога!